

Előfizetési árak:

Egész évre . . .	10	frt — kr.
Félévre . . .	5	„ — „
Negyedévre . . .	2	„ 50 „
Egy óra . . .	—	„ 85 „
Egyes szám ára	4	kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
velő minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Az új főispán.

Pécs, 1897. március hó 29.

Baranya vármegyének és Pécs szab. kir. városnak ujonnan kinevezett főispánja, dr. báró Fejérváry Imre, tegnap vonult be székhelyére nagy fényvel, hogy itt ünnepélyesen elfoglalja előkelő állását a két törvényhatóság élén.

Ifju korban helyezte őt erre a magas polcra a király kegye s nincs okunk kétkedni, hogy az ifju kor minden jeles tulajdonsága: a kitűzött feladatok ideális felfogása, a kötelességteljesítés nemes ambíciója, az élet viharai s a csalódások keserősége által még el nem lankasztott tetterő teljes mértékben megvannak benne.

Ezekkel a tulajdonságokkal felvértezve sok jót, nemeset és szépet alkothat abban a nagy hatáskörben, a melyet a törvény a főispánnak a törvényhatóság közéletében biztosít; de éppen ez a nagy — mondhatnók túltengő — hatáskör ezer veszélyt rejt méhében az élettapasztalatok tüzeiben még meg nem edzett ifju emberre nézve, s korát meghaladó önmegtágadásra, kiváló szellemek tulajdonát képező éleslátásra leendő szüksége, hogy az önös célokat hajhászó, s mindig a hatalmasok palástjába kapaszkodó szolgálattelkek tömjénezésétől el ne kábuljon, hogy a hatalom birtokának túlzásokra csábító kísértéseit legyőzve minden tetteiben eltalálja a helyes középutat, s hogy a főispáni feladatok iránt újabb időben gyökeret vert tévnyezetek varázsa

alól magát emancipálva, ne a polgárok politikai szabadságának elnyomásában, hanem a közigazgatás tisztaságának és pártatlanságának ellenőrzésében, visszaéléseinek üldözésében s éppen ez által a polgárok szabadságának megvédelmezésében lássa azt az egyedül helyes és törvényes célt, a melynek megvalósítása állásának tulajdonképeni feladatát képezi.

Mert — sajnos — nem mondunk vele ujságot, ha konstatáljuk, hogy a mióta Tisza Kálmán egész közéletünket a rideg párturalom rendszerére rendezte be, a főispánok a törvényben biztosított példátlan hatalmi köre a gyakorlatban csak ezt a párturalmi érdeket szolgálja s e mellett minden más tekintet eltörpül a hatalom polcán ülők szemében.

Ezt az elvitázhatatlan igazságot mi sem bizonyítja fényesebben, mint az, hogy a mindenkori kormány szolgálatára kész képviselők száma folyton szaporodik, de e mellett a közigazgatás menete a kormánykörök beismerése szerint is valóságos ázsiai állapotokat tüntet fel. Vajjon lehetséges lenne-e ez, ha a főispánok törvényes hatalmukat valósággal a közigazgatás Augias-istállójának kitisztogatására fordítanák s kormányparti képviselők választása érdekében nem paktálnának folyton a nagy közönség rovására egyes hatalmasabb klikkekkel, a választásoknál a kormánynak teendő kortes szolgálatok fejében szemtelenséggel nem hunynának a népre befolyást gyakorolni képes tisztviselők visszaélései előtt?

Fiatall főispánunknak elég hálás tere lesz a közigazgatás javítása körül szerezni hervadhatlan érdemeket s így elnyerni a kormányzata alá helyezett két törvényhatóság polgárságának elismerését — pártkülönbség nélkül.

A nagyközönségnek csak ezen az uton elnyerhető osztatlan ragaszkodása nemcsak kellemessé teendit tisztének viselését, de meg fogja szilárdítani állását felfelé is annyira, hogy a politikai ágens szerepének eljátszására — már családi viszonyainál fogva — sem lesz szüksége s éppen azért nem is hisszük, hogy kortesbabérokra lenne vágyódása.

Ebbe nem helyezheti ambícióját a fia annak a Fejérvárynak, aki adott alkalommal nem habozott elutasítani magától olyan mandátumot, a melynek mocsoktalan voltahoz távolról is szó fért.

Ebben a reményben üdvözljük körünkben az új főispánt!

* * *

A tegnapi s mai ünnepségek lefolyásáról a következő részletes tudósításban számolunk be olvasóinknak:

A főispán utja.

Az államvasutak igazgatósága Baranya megye új főispánjának és kíséretének külön szalon kocsit bocsátott rendelkezésére, mely a központi pályaudvarban a reggel 8 órakor Pécsre induló személyvonathoz csatoltatott.

Fejérváry Imre báró nejével s mintegy 30 főből álló kísérettel indult utnak; a ki-

A „Pécsi Figyelő” tarcája

Merengés.

Ha néha az esthomályban
Gondolatid elringatnak,
S az ily édes álmok között
Emléket szentelsz a multnak;

Tépelődve a jelennei,
Tervezve a kétes jövőt;
Igy képzellek bus szemekkel.
Bátorság! remélj szebb időt!

És ha rám is gondolsz olykor —
Tudd meg, hogy én érted élek!
Késő este, reggel jókor
Rád Istentől áldást kérek.

Mind ezért csak azt kívánom:
Ha ugyan még szeretsz engem —
Szived hozzám hű maradjon,
S ne feledj el soha engem!

Pályfő Nina.

Emlékszik-e?

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tarcája. —

Egy náluk járt ismerősömnek mondta:

Kérdezze meg tőle: Emlékszik-e?

Emlékszik-e arra a házi mulatságra, melyben először s utoljára vettünk részt együtt, melyen oly kecsesen jártuk, hogy a jelenlevők szeme reánk tapadt. Én akkor még kis leány voltam, de az ő hangja, alakja, szeme s kellemes modora mélyen bevést szivembe. Azóta megnőttem s annyi év annyi ismeretség-kötése után is csak ő reá emlékezem. Én nem felejtettem el. Kérdezze meg tőle: Emlékszik-e?

Tudom, sokfelé járt a világban, keresve a jó szerencsét. Figyelemmel kísértem a lépéseit. Sok töv's érhetette a ruháját, sok meg is szurhatta. Tudom, hogy sok gondja volt, mely közt elfelejtette azt, a mi előtte kedves vala. Engem is elfelejtetett. Hogyne felejtett volna el egy kis leányt, kivel véletlenül találkozott egy házi mulatságon s rövid időre megismerkedett. Érdemesnek tartotta-e a reám emlékezést? Nem törölte-e ki emlékemet lelkéből a gond, vagy másnak bájosabb arca? Azok a városi leányok értik a kendőzést, értik az öltözködést, hogy a férfiaknak tet-

szenek. Ő neki is megtetszhetett már valaki s engem elfelejtetett. Meg ha nem is. Ugyan ki emlékeznék arra a tacsókora, kivel egyszer egy házi mulatságon egy keringőt táncoltunk. Kimegy az az ember fejéből. Annál inkább a férfiakéből. Hogyne ment volna ki? Nem szoktak a férfiak ilyesmire emlékezni. Azután az érdek, a különféle viszonyok, a társaság, a fővárosi élet megváltoztatják a gondolkodást. Megváltoztathatta az övét is. Tudom, hogy megváltoztatta. Hogy is lehetne annyi finom modoru, előkelő uri nő között egy falusi kis lány emlékét megtartani. Biztos vagyok benne, hogy nem tartotta meg. Mégis, ha találkozik vele, legyen olyan jó, kérdezze meg tőle: Emlékszik-e?

Mikor arról volt szó, hogy felsőleányiskolába megyek, azt mondta: Csak szorgalmasan tanuljak, ő még visszajő s meglátogat és megkérdezi, hogyan tanultam. Oh, mily öröm volt e kijelentés nekem. Kis szivem összeszorult a kedves fiatal ember biztató igéretére. Aztán oly jó volt hozzám. Nemes szive oly jótékonyan hatott gyermekszivemre. Az intézetben szorgalmasan tanultam, hogy onnét visszajöve, ne találjon kifogást rajtam. Iparkodtam, hogy örömtől sugárzó arccal mutathassam meg neki bizonyítványomat s nyugodt lelkiismerettel mondhattam: Lásd, megfogadtam tanácsát, szor-

séret tagjait a baranyai képviselők. — Hentaller kivételével — volt hivatalársai s barátai képezték.

Dombóvárrott Kiss Aladár, a hegyháti járás főszolgabírája fogadta egy küldöttség élén. Itt jó félóraig tartózkodott a vonat s a társaság megebédelt.

Sásdon a környék földnépe s száz megyebizottsági tag várakozott a fellobogozott mozdonyu vonatra. **Ország Lajos** elmondta üdvözlő beszédét, mire a főispán katonás rövidséggel válaszolt. A megyebizottsági tagok felszállottak a vonatra.

Bükksződn a pályatest mellett felállított mozsarak diszlövésekkel fogadták a vonatot, a hol **Polgár Jenő**, a szentlőrinci járás főszolgabírája számos főből álló megye bizottsági taggal fogadta.

Szent-Lőrincen nem volt hivatalos deputáció, csupán néhányan felszállottak a vonatra.

Pellérdén Vaniss Sándor, a pécsi járás főszolgabírája várakozott s beszédel üdvözölte a Hegyalja községeinek ünneplőbe öltözött népe előtt a főispánt; egy kis paraszt leányka csokrot nyújtott át a főispán nejének. A csokor valamelyik urasági kertből származott.

Megérkezés Pécsre.

Délután két óra felé az egék csatornái beszüntették működésüket, s a város lakosága, különösen annak kíváncsi része, ezrekre menő csoportokban tódult azokra az utvonalakra, a hol a ritkán élvezhető ingyen látványosságban részesülhettek.

Az utcák házai lobogódiszt öltöttek. Az indóház utca és a siklósi országút keresztezésénél hatalmas diadalkapu volt fölállítva rajta a hagyományos „Isten hozott“ fölirattal.

A városi bizottságnak közgyűlési határozattal kirendelt tagjai feketében, fehér keztüsen várakoztak a vonatra, a 24 város atyán kívül ott láttuk **Blaskovich István** táblai elnököt, **Hamza Béla** elnöki titkárt, **Biedermann Ottót**, **Erreth Lajost**, **Vaszary Gyula** főkapitányt, **Reeh György** alkapitányt, e két utóbbit díszmagyarban.

Fél ötkör robogott be a vonat, a melyből először **Darócy Aladár** főispáni titkár díszruhás alakja ugrott ki, utána **Kardos Kálmán** orsz. képviselő, majd **Fejérváry Imre** b. és kísérete. A főispán a perronra elhelyezett kokusz-szőnyegen megállapodott s **Szeregy József** dr., apátkanonok lendüle-

galmasan tanultam s jó bizonyítványt hoztam haza. Kérdezze meg tőle: Emlékszik-e?

Fehér ruhában voltam akkor. Piros csokor díszlett keblemen. Azt mondta: Mily jól illik az a lángpiros virág a fehér ruhára. Aztán azt kérdezte tőlem: Tudom e annak a virágnak a nevét. Elpirultam s azt feleltem: Tudom. Azóta féltékenyen őrzöm azt a virágot. Miért? Magam sem tudnám megmondani. Csak őrzöm. Oly kedves emlékem, hogy talán megsiratnám, ha elveszne. Valahányszor előveszem, mindig ő rá emlékszem. Pedig de sokszor veszem elő. Az a kis virágcsokor volt mindeddig egyedüli talizmánom. Azt csókoltam, ha könnyem kicsordult, ha valahol megbántottak, vagy ha egy bálból busan tértem haza, azt a száraz virágot vettem elő s enyhülést találtam fájó szívemre. Mily jó barátom lett az a kis virág, meg sem mondhatom. Annak panasztam el könnyeimet, annak mondtam el örömeimet. Még mindig megvan. Lásza, nem téptem el. Ez a virág az. Mondja meg neki, hogy megmutattam s kérdezze meg tőle: Emlékszik-e?

Azután mikor édes anyámmal beszéltem, hogy örült a szívem. Hogy örültem, mikor szabályos táncomat dicsérte, s mikor azt mondta: Olyan vagyok, mint egy angyal. Hogy repesett ekkor szívem örömeiben. Mikor

tes beszéddel fogadta. Mire az új főispán erőteljes hangon a következő választ adta:

„Nagyon köszönöm a hozzám intézett ékes szavakat s tulajdonítsák mély meghatottságomnak, hogy hosszabb beszéddel nem felelhetek. Csupán egy kérést intézek önökhöz: fogadjanak szívesen s találjon viszhangra az a rokonszenv, a melylyel e város iránt viseltetem.“

A bevonulás.

A mintegy kétszáz főre tehető vendég, a kik a főispán vonatával érkeztek, mert megjegyzendő, hogy **Dombóvárról** a rendes személyvonat után tíz perccel indították utnak a főispánt hozó 12 vagonból álló különvonatot, lassankint kivonult a mi eléggé szűk pályaudvari helyiségünkből s megkezdődött az elhelyezkedés.

Reeh György rendőrkapitány osztogatta ki a „kvártély-cédulákat“ a vendégeknek, mire ezek felszállottak az egyenkint előálló kocsikra.

Az első kocsiban **Vaszary Gyula** főkapitány ült, a második négyes fogaton **Szeregy kanonok** oldalán **Fejérváry** főispán, fényes díszruhában, utána egyedül ült a harmadik négyes fogaton **Darócy Aladár**, majd a negyediken **Kardos Kálmán** orsz. képviselő. Ezután következtek a városi és magán fogatok.

A menet azonban többször volt kénytelen megállni, a mit leginkább a négyes fogatok idéztek elő, a fordulónál. Így történt aztán, hogy a menet eleje már hallgatta **Majorsy Imre** polgármester beszédét, míg a vége valahol a diadalkapu körül vesztelt. A Majláth-téren álldogáló kocsikról sokan leugráltak, hogy hamarabb lehessenek a városháza előtt, a hol valóban impozáns kép tárult a szemlélő előtt.

Közvetlenül a városháza előtt hatalmas aranyu dobogó volt elhelyezve kék-sárga drapperiakkal bevonva, a melyen ugyszólván a teljes városi bizottság és tisztikar helyet foglalt.

A városház-tér aszfaltján **Lutz István** bányatelepi kapitány tartotta föl a tengernyi sokaság közt a rendet.

A városház előtt.

Öt óra lehetett, midőn az őrszemül kiállított tüzoltó kürtjelzése jelezte, hogy „jönnek.“ A főispánt, a mint alakja föltűnt, hatalmas éljenzés fogadta. A katonazenekar rázendítette a Rákócyt, miközben a főispán leszállt kocsijáról s szűkebb kíséretével (a

dicsért édes anyám előtt, hogy mily kedves és szeretetreméltó vagyok, akkor meg épen alig tudtam magamat tartóztatni, hogy örömben fel ne kiáltak. Ugy vert, úgy dobogott a szívem, hogy talán ő is meghalotta. Kimondhatatlanul jól esett édes dicsérete.

Megtartottam emlékemben jól. Még most is fülembé csengenek suttogó lány szavai. Hallottam minden szavát. Mélyen szívembe véstem. Minden hangjára, minden szavára, minden mondatára jól emlékezem. Kérdezze meg tőle: Emlékszik-e?

Mondja meg neki, hogy megvan az a ruhám, melyben vele táncoltam; megvan az a virágcsokrom, mely keblemen díszlett; megvan édes anyám, megvagyok én. — Mondja meg, hogy olyan vagyok, mint akkor; hogy semmit sem változtam, csak anynyit, hogy megnőttem s immár nagy leány vagyok. Mondja meg neki, hogy még most sem felejtettem el s hogy ígéretére jól emlékszem. Kérdezze meg tőle: Emlékszik-e?

Azt válaszoltam: Mondja meg, hogy emlékezem, hogy beváltom ígéretemet s elmegyek hozzájuk. Mondja meg kérem, — ne felejtse el — hogy emlékezem, mindenre jól emlékezem.

Sass Béla.

mennyiben tágabb kísérete valahol az indóház-utcában járt) fellépett a dobogóra, itt kezét fogott a polgármesterrel mire ez utóbbi a következő beszédet mondotta:

Méltóságos Főispán Ur!

Sok viszontagságot átszenvedett, már a messze multban is előkelő, jelenben pedig ipari, kereskedelmi, szellemi és hazafias törekvésekben egyaránt buzgó és előrehaladott városunk tanácsháza, közéletünk szentélye előtt mély tisztelettel fogadom és üdvözlöm a törvényhatósági bizottság, a tisztviselői kar és az öszpolgárság nevében először méltóságodat ama nagyhatású állásában, melyre legkegyelmesebb urunk, királyunk igazságossága, bizalma — méltónak ítélte.

Üdvözlöm pedig nem a hivatalos illem és kötelesség szem előtt tartásával csak, hanem az igaz örömtől lelkesült szívnek minden melegével, őszinteségével ép azon a helyen, a melyen szeretett elődje, díszpolgárunk szív és lelki gazdagságáért nem rég lefolyt bucsuzása alkalmával is példásan megünneveltetett.

Hisz örömeink nagyon természetes — mert Méltóságod nem idegen nekünk, szíve már régebben a miénk, mert mint komoly, céltudatos, eszményekért lángoló s tevékenységében fáradhatlan ifju itt készült a közéletben első s nagy mesterének nemesítő hatása alatt azon pályára, a melyen kiváló szellemi tulajdonságával, következetes buzgalomával, tehát saját erejéből küzdte fel magát azon magaslatra, a honnét szép meggyünk s annak nagymiveltőségű központját, melegen érző szívét képező városunk első polgárává, sorsának vezetőjévé lön.

Nagy, nehéz, de valóban magaslatos hivatás s boldog az, kinek a közjóra irányított vágya ily hivatást nyer akkor, a midőn a szellem és test erejét az idők sulya még a legkevésbé sem éreztette! Méltóságodban nagyon igaz a költőnek ama szép mondása:

„Multunk a jövőnek csiráit hordja magában s éltünk faja nem hord oly gyümölcsöket, melyek nem függtek mint virágok egykor ágain.“

Méltóságodnak eddigi multja a közjó előmozdítására irányított buzgó törekvésben mindig nemesre törő gondolkozásban, ember-szeretetben, városunk iránti jóakarásban oly virágzó volt, hogy teljes megnyugvással tekinthetünk közéletünk körében a bizonyára jól gyümölcsöző jövő elé s bizalommal bocsáthatjuk városunk üdvét alkotni kész és képes kezeire, biztosítván Méltóságodat arról, hogy városunk, testvér törvényhatóságunk és szeretett hazánk javára irányított célzatainak megvalósítására pártkülönbség nélkül lelkesülően rendelkezésére adjuk minden erőnket.

Együtt érzéssel, vállvetett együtt munkálkodással a nehézségek legyőzetnek s Méltóságod nemes lelke — mintegy előre látom — egész teljében élvezni fogja a közeredmények gyönyöreit s nagymestere szerént osztályrészeül jutott az itten mindig halás szívek közszeretete is!

Ezen tudatban, meggyőződésben egy szív és lélekkel hangozzék ajkainkról a szerető fogadás legszebb kifejezése: Isten hozta Méltóságodat s találja meg köztünk legkedvesebb otthonát — igaz boldogságát mélyen tisztelt családjával együtt!

Eljen!

A főispán itt is katonás rövidséggel válaszolt, miután ismét kocsijára ült s követve most már a többi kocsiktól, a szentháromság szobor mögött elvonulva, a zirciek épülete előtt, a melynek korridorján szintén tengernyi közönség volt, Mária-utcai lakására vonult. A Majláth-féle ház előtt egy kis kalamitás esett meg, ugyanis a négyes fogat szerszámai összebonyolódtak a lovak lábai között, úgy, hogy a tovább hajtás lehetetlen volt; a főispán leszállott tehát kocsijáról s gyalog tette meg utját lakásáig.

A főispán lakásán.

Mivel a régi főispán által itt hagyott lakásba még csak az utolsó nap érkezett meg az első butorszállítmány, az új főispán lakása nem volt berendezhető, miért is a megyei tisztikar a hoszas folyosón helyezkedett el teljes díszben s várta az új főnököt. Itt Szily László alispán, be sem várva, hogy a tisztelgésre szintén kijelölt bizottsági tagok kocsijaikról szintén felsiethessenek, fogadta beszéddel a megye közönsége és tisztikara nevében, a minnek elhangzása után a közelálló bemutatása s barátságos kézzorítások következtek, minnek végeztével a főispán pihenni tért.

A színházban.

Diszelőadásra „Boccaccio“ t választotta Somogyi igazgató a főispán bevonulása napján, Pálfi Ninával a címszerepben. A darab is vonzott, a címszerepet játszó primadonna meg ugyis kedvence a publikumnak, aztán pedig mindeme körülmény miatt zsufozásig megtelt a ház szép és előkelő közönséggel.

A főispán és neje a baloldali emeleten a második páholyból nézték végig az első felvonást s aztán a Nemzeti Kaszinóba mentek, hol kiskörben estebédjüket költötték el.

A színház képén igen meglátszott az ünnepi alkalomra egybegyűlt megyebeli, fővárosi és idegen vendégek megjelenése, kik szétszórtan a páholyokban foglaltak helyet.

Maga az előadás a régi jó volt. Külön csak azt említiük fel, hogy a kolportört most Gyarmathy játszotta Bognár helyett és a mi legnevezetesebb az előadásban, Kiss Pistát Fűrédli helyettesítette. Játéka igen élénk és találó volt s annyira belemelegedett, hogy énekelt is, de — még hogy! Pálfi Nina, Juhász Ilona egyszerűen művészeti bevégeztséggel énekeltek és játszottak! Thurzó Ilona szép hangját is nyílt színen tapssal honorálta a publikum. Bodroghyné, Polgár, Perényi és Erdélyi gondoskodtak a komikumról s folytonosan derültségben is tartották az egész házat.

Egyszóval a főispán bevonulásának napján a színházi diszelőadás méltó befejezése volt a nap ünnepségeinek, melyek után jött a mai nap története.

A székesegyházban.

Ma reggel kilenc óra tájban egymásután robogtak a kocsik a székesegyház felé, a mely előtt már csoportokba gyülekezve várakoztak a cilinderes, fekete ruhás s fehér keztyűs hivatalnoki testületek s a katonatisztek.

Pont kilenc órakor érkezett Fejérváry Imre b. főispán diszmagyarban, a ki után a nagy csoport is bevonult a templomba, melynek szentélyét színlígtig töltötte meg. A ki nem jutott ülőhelyhez, azok vastag, áthatolhatatlan tömeggé verődve, várták az isteni tisztelet megkezdését.

Ritka szép kép tárult a szemlélő elé. A felgyújtott templomi gyertyák ezerszeresen verődtek vissza a sok gyémántról és ékkőről, a melyek a sok díszruhás alak menteköltőjét, boglárját, vagy kössöntyűjét borították. Diszmagyar ruhában jelentek meg: a főispán, Rohonyi Lőrinc, Karácsonyi Gyula bácsi alispán, Jobszt László, Chavrak verőcei alispán, Pejassevich Tódor gróf főispán, Széchenyi Sándor gróf főispán, Döry Jenő tolnai földbirtokos, Percel Béla főszolgabíró, Jeszenszky Ferenc orsz. képviselő, ifj. Jeszenky Ferenc, Nádosy Elek, Országh Lajos, Darócy Aladár, Biedermann Rezső és Ottó, Krasznay Mihály siklósi főszolgabíró, Opris Péter, Igalics Radivoj, Török Ferenc kamarás, Fekete Mihály, Fazekas Sándor, Rech György, Korniss Károly gróf, Vaniss Sándor pécsi főszolgabíró, Kiss Aladár hegyháti főszolgabíró, Stajevits János, Német Lipót,

Radocsay Sándor, Kardos Kálmán orsz. képviselő, Molnár Károly orsz. képviselő, Brázay Kálmán orsz. képviselő, Hinka László, Polgár Jenő, szentlőrinci főszolgabíró, Szily Tamás. Ezen kívül ott volt a pécsi helyőrség majdnem minden tisztje élén Zurna Károly és Schlippenbach István gróf vezérőrnagyokkal, a csendőrtisztek, élén Bogay csendőrszázadosal, a pénzügyigazgatóság, a postaigazgatóság, a megye, a város, az államépítészeti hivatal, Bolgár Kálmán anyakönyvi felügyelő, Salamon József tanfelügyelő, a városi bizottsági tagok, a kereskedelmi és iparkamara tagjai.

A templom nagy hajóját szintén színlígtig tölté a nagy közönség, jobbra hölgyek, míg a népoltár előtt a vármegyei hajduk falanxa, tarkítva a szomszéd vármegyék hajduinak különféle színű ruháitól, foglaltak helyet. Sokan bámulták a verőcei főispán kíséretében jött két szerezsán öltözetű hajdut, a kik övükben ezüst markolatu karabélyokkal, törökkel s pisztolyokkal jelentek meg.

Főhangzott nemsokára a csegettyű szava, nagy kísérettel kivonult a sekrestyéből Trolli Ferenc püspöki helynök s intónálta a „Veni Sancte Spiritus“-t, a mit a kórus karéneke után követett a solemnis nagymise.

Mise után teljes rendben történt a felvonulás a papnövelde utcán keresztül a megyeházára, ahol kezdetét vette a

Diszkozgyűlés.

Zsufozásig megtelt a vármegye közgyűlési terme, ahol 10 óra tájban már heringek módjára szorongottak a díszruhás és fekete ruhás vendégek és bizottsági tagok. A vármegye régi, az insurrekció idejéből való, megtépett, foszlányos lobogói kibontva voltak alkalmazva a falakra, a karzaton elegáns hölgyközönség, köztük a főispán felesége.

A templomban, az isteni tiszteleten résztvevő díszruhásokon kívül a következők jelentek meg meg díszmagyarban: Aidinger János, Cseh Ervin szerémi főispán, Benkő Gyula, Mándi Samu, Erreth János, Majorossy Imre, Tróber Aladár, jánosi Engel Gyula, id. Krasznay Mihály, Lechner Viktor. Továbbá Szilassy Gyula követségi attasé, a főispán sógora, zöld diplomata frakkban.

A zöld asztal körül a következő vendégek nyertek helyet: Az asztalfőnél a főispán, jobbról az alispán, főjegyző, I. aljegyző, árvaszéki elnök, t. főügyész. Kornis gróf, Chavrak alispán, Török kamarás, Döry Jenő, Sável Kálmán törvényszéki elnök, Aidinger orsz. képviselő, Péchy tolnai prépost, Némethy min. titkár, Opris postaigazgató, Erreth János az ügyvédi kamara elnöke, Littke József, Cankl alezredes, Bánffay Simon, Kiss honvédezredes, Salamon tanfelügyelő; balról Blaskovich István, Szeifritz István kanonok, Széchenyi gróf és Pejassevich főispánok, Kardos orsz. képviselő, Karácsonyi alispán, Majorossy polgármester, Zurna és Schlippenbach vezérőrnagyok, Stenzl ezredes, Lukács György belügyminiszter. titkár, Szeredy kanonok, Dragonescu pénzügyigazgató, Zsolnay György, Molnár orsz. képviselő, Eckensberger alezredes, Bartolovich eszéki polgármester, Halász erdőfelügyelő; a főispánnal szemben Bolgár Kálmán anyakönyvi felügyelő és Bogay csendőrszázados. Oldalról széken a vármegyei orsz. képviselők, a szomszédos törvényhatóságok küldöttei és a sok bizottsági tag állva.

Valamivel 10 óra után Szily László alispán diszmagyarban a terembe lépve és az elnöki széket éljenzés közt elfoglalva, üdvözlö a szép számmal megjelent bizottsági tagokat. Egyben megköszöni a vendégeknek a szíves megjelenést. A gyűlés egyetlen tárgya — úgymond — a főispán beiktatása, fölkeri a közgyűlést, hogy kebeléből küldöttséget

meneszszén ősi szokás szerint, fölkerve a főispánt a teremben való megjelenésére.

A küldöttség Szeifritz István kanonok elnöklete alatt Német Lipót, Jeszenszky Ferenc, Mándi Samu és Hinka László tagokból elment a főispánért, a ki kis vártatra zugó éljenzés közt belépett a terembe Darócy titkár kíséretében.

Fejérváry Imre b. főispán felállva az elnöki szék előtt, a következőket mondá:

„Mielőtt, mint Baranyamegye kinevezett főispánja letennem a hivatali esküt, kérem keil, hogy a kineveztetésem tárgyában leérkezett miniszteri rendelet fölolvastassék.“

Kószits Kamill főjegyző olvassa.

Ezután Szeifritz István kanonok olvassa az eskü terjedelmes szövegét, melyet a főispán mondatról-mondatra, sokszor szavankint erőteljes, határozott hangon utána mond.

Alig hangzott el az eskü, a vármegye négy legidősebb főszolgabírója Polgár Jenő, Kiss Aladár, Seh Károly és Vaniss Sándor kétszer a levegőbe emelték székestől a főispánt. Az erre felhangzó dörgő éljenriadal után Fejérváry Imre b. főispán a következő beszédet mondá, szép, férfias hanghordozásával mindvégig lebilincselve a hallgatóság figyelmét:

„Tekintetes törvényhatósági bizottság! Ő császári és apostoli királyi felsége legmagasabb kegyelméből és a magas kormány megtisztelő bizalma folytán Baranyavármegye és Pécs sz. kir. város főispánjává lettem kinevezve.

Megjelentem a vármegye színe előtt, hogy a hivatali esküt letegyem és kifejtsem azokat az elveket, a melyek szerint jövőben működni szándékozom.

A főispáni kar többi tagja sem azt tartja a főispán politikai hivatása lényegének, hogy a mindenkori kormány politikájával egyetértve, a választások alkalmával a nemzet szabad akaratának nyilvánulását erőszakkal is megakadályozza. Hanem igenis, abban kereselem, találom, hogy a főispán egész befolyását, törvényadta összes jogait az államérdek megvédésére, a helyi érdekek előmozdítására, a törvényes rend uralmának biztosítására használja föl és ezáltal a polgárok bizalmát saját maga és az általa képviselt kormány iránt fölkelte és fokozza. Ezen az uton szabad és kötelessége a főispánnak hivatást szerezni.

Önként következik ezekből, hogy első és elengedhetetlen kötelességemnek azt tartom, hogy törvényadta jogomat megfelelően gyakoroljam. Ehhez képest oly irányban szándékozom annak érvényesülést szerezni, hogy mindenki, a ki jogosítva van, e teremben véleményét szabadon nyilváníthassa, hogy a tárgyalások mindenkor megfeleljenek a követelményeknek és soha se vitessenek a személyeskedés terére.

Egyenes beavatkozási jogom gyakorlását csak oly esetben tartom kötelességemnek, ha a hozott határozat az állam törvényébe ütköznék; minden más esetben pedig tartózkodni fogok egyenes beavatkozással e teremben érvényesíteni. Azt a jogot, melyet a hivatali kinevezéseknél és kijelöléseknél állásomból kifolyólag gyakorolnom kell, úgy fogom gyakorolni, hogy a közigazgatási tisztviselői álláshoz nem elég az előkészültség, ide jellemsszilárdság, ügybuzgalom, tapintat is szükséges.

A közigazgatási közegekre vonatkozó ellenőrzési jogom gyakorlásával az a céltom, hogy az összes közegek kötelességeiket hiven, lelkiismeretesen, részrehajlatlanul és kifogástalanul teljesítsék, ennél fogva működésüket szünet nélkül éber figyelemmel kísérem mindenkor.

Végül, mint a közigazgatási bizottságnak elnöke, nem téveszttem soha szem elől, hogy a közigazgatási bizottság első rangu

feladata, hogy az összes közigazgatási közegek egybevágó munkálkodása állandóan biztosítottassék.

De a most jelzett törvényes szabályokkal egyrangú köteleességemnek tartom, hogy oly intézkedéseknél, melyek a kormány elintézésére vannak bízva, kormányomnak hű, lelkiismeretes tanácsadója, a vármegyének és érdekeinek lelkes szószólója legyek.

Teljesen átérzem súlyos föladatomat. Nehéz, igen nehéz lesz nekem, mint főispánnak, hogy a támasztott igényeknek megfelelek ott, ahol közvetlen elődöm (Éljenzés) tapasztalatai s tapintatos működése vannak, melyek őt egy főispán mintaképévé tették. És ha mindemellett is elvállaltam e nehéz hivatalt annak érzetében tettem, hogy bár jeles elődömmel nem versenyezhetek tudásban és tapasztalatban, de hazám és a vármegyénk iránti szeretetben tőle elmaradni nem fogok.

Végül ki kell jelentenem, hogy e vármegyében nem érzem magam idegennek, hiszen a gyermekkor, az ifjuság legszebb emlékei, a barátság legszentebb szála fűznek engem ide, és most, miután vázolni igyekeztem működésem irányát és rámutattam azokra a körülményekre, melyek mellett együtt működhetem e testülettel, a miért bátor voltam vállalkozni e díszes, de felelősségteljes állásra, ne tagadják meg tőlem megtisztelő bizalmukat, jó indulatukat, támogassuk egymást, hogy egymásban bizva a magas trón, édes hazánk és e szép vármegye javára működ-hessünk. (Hosszan tartó zajos éljenzés.)

Ezután Kószits Kamill főjegyző mondta el lendületes, hosszabb beszédét, üdvözölve az új főispánt a törvényhatóság nevében, a ki e teremben 1889. dec. 23-án tette le első hivatalos esküjét. Per aspera ad astra jelszóból kiindulva, kijelenti, hogy bizva bizik a főispánban még akkor is, a midőn a főispán jogköre véget ér. Biztosítja a tántoríthatatlan bizalomról. Beszéde további fonálán célzásokat tesz a küszöbön álló államosításra, miután azt kívánja az immár törvényesen beigtatott főispánnak, hogy sokáig éljen és boldogan. Végezetül köszönetet mond a szomszédos törvényhatóságoknak, a melyek küldötteik által hozzájárultak a mai fényes naphoz, kéri őket, hogy tartsák meg Baranyamegye közönségét továbbra is atyafiságos jóindulatukban.

Kardos Kálmán: A mai nap története szívünkbe lesz vésvé és ott ugyis örökké fog élni. De ősi szokást követve, hogy az utódoknak is majdan követendő példakép álljon az elhangzott szép beszéd, indítványozom, hogy úgy a főispán ő méltósága, valamint a főjegyző beszédeit szószerint vegyük jegyzőkönyvbe és hogy jobban s szélesebb nyilvánosság előtt legyen ismeretes, azok külön kinyomatását is indítványozom.

Főispán ily értelemben mondja ki a határozatot, s a gyűlést pont 11-kor berekesztette.

A tisztelgések.

A beiktató közgyűlés után a főispán hivatali szobájába vonult s itt keresték fel sorban a tisztelgő küldöttek. Első volt a megyei papság, a káptalani helynökség Troll Ferenc dr. káptalani helynök vezetése alatt. Azután jött az ev. ref. hitfelekezeti küldöttsége, kiket Morvay Ferenc, felsőbaranyai egyházmegyei főjegyző és Cseh Ervin, verőcei főispán és baranyai egyházmegyei gondnok vezetett. Majd sorban jöttek az ágostai hitvallású, a görög keleti és izraelita vallású hitfelekezeti küldöttei. Azután a katonaság, majd a szomszéd törvényhatóságok képviselői, a pénzügyigazgatóság, a posta és táviratigazgatóság, a királyi ügyészség, a közjegyzői kamara, az ügyvédi kamara, a közuti kertületi felügyelő, az államépítészeti hivatal, a kir. erdőfelügyelőség, a kir. tanfelügyelőség és tanítótestület, a kataszteri felmérési felügyelőség, állami anyakönyvi

felügyelőség, államvasuti forgalmi főnökség, a megyei jegyzői egyesület és a községek képviselői küldöttségei, akiknek szónokai emelkedett szavakban üdvözölték a főispánt, kiknek az meghatott hangon válaszolt és jóindulatáról biztosította őket, támogatásukat kérte.

Ezzel a délelőtti ünnepségei befejeződtek, hogy újra kezdődjenek a délutáni banketten.

A diszbankett.

A főispáni diszbankettre már délután félkettőre megtelt a Vigadó diszterme és a mellette levő nagy étterem is.

A főispánt megérkeztek a katonazenekar a Rákócival fogadta s hangos éljenzaj és tapsvihár között foglalta el helyét a főasztalnál Szily László, alispán és Majorossy Imre polgármester között. Környezetében ültek Troll Ferenc címzetes püspök, Schlippenbach István gróf és Zurna Károly vezérőrnagyok, Blaskovich István táblai elnök, Cseh Ervin szerémi főispán, Erreth János ügyvédkamarai elnök, Sáveli Kálmán törvényszéki elnök, Dobszay Antal kanonok, Szeredy kanonok, Balogh táblai tanácselnök stb. A főispánnal szemben ült a volt főispán Kardos Kálmán, orsz. képviselő.

A diszteremben 290 teríték volt; a másik teremben megyei tisztviselők és vidéki községi küldöttek ültek mintegy 160-an.

Hirci Ferenc vendéglős kitüntette magát úgy a menu előállításával, mint a kiszolgálással. Negyventagu pincérgárda s egy csomó vármegyei hajdu szolgálta fel az étrendet, a mi a következő volt:

1. Barna leves
2. Fogas hidegen tartár szószszal
3. Marha szelet
4. Kappan és pulyka
5. Fagylalt
6. Gyümölcs, sajt
7. Fekete kávé.

A terem félkörben babérrerdővé volt varázsoltva s az asztalokon helylyelközzel délszaki növények, a főispán előtt pedig egy desszertartón virágbokréta állt. Ebéd közben a Franc, Kardos volt főispán huszárja nemzetiszínű szalaggal átkötött 2 darab havannát és 2 drb. cigarettát osztott ki a vendégek között egy nagy tálcáról.

A pecsenyénél felállt a főispán és az első felköszöntőt ő felsége a királyra mondta. Azzal kezdte, mit 1867-ben a király mondott, hogy „csak boldog nemzetnek lehet boldog királya” és éltette a legalkotmányosabb fejedelmet, a királyt.

A katonazenekar tust húzott s a selkes éljenzések lecsillapultával Kardos Kálmán, volt főispán, állt föl szóiasra. „Bocsásd el uram a te szolgádat, mert láttam az üdvözítőt” ezzel a bibliából vett idézettel kezdte. Engedj el nyugodtan, mondja magára vonatkoztatva, a vármegyének. Nem hízegésből mondja, be belső szent meggyőződése, hogy az előlegezett tiszteletet és szeretetet megérdemli az új főispán s épen ezért ő, hivatalbeli elődje a legnagyobb nyugodtsággal és azon erős reményben látja őt a főispáni székben hogy a megyei közélet csak virágozni és haladni fog.

Troll Ferenc dr., káptalani helynök a feltűnő és a lement naphoz hasonlítja az új főispánt s hivatalbeli elődjét s mindkettő éltetésével végzi beszédét.

Majd Mándi Samu tartott beszédet, általános figyelem közt és a főispánra ürité poharát. Majd Némét Lipót, egy székre állva, tartott beszédet s ekkor

Fejérváry Imre báró főispán emelkedett fel. Azokhoz szól, kik forrón szeretik ezt a földet, tehát az összes jelenlevők-höz. Ő is lelke egész hevével szereti s ez a szeretet, a mely közös, közös akaratot ébreszt, azt, hogy e föld virágozzon s rajta él, boldog legyen. A jelenlevő vendégekre, mint Baranyamegye elitjére emeli poharát. A lel-

kes éljenzés és tapsvihár lecsillapulta után tovább folytatva, Kardos Kálmánra emeli poharát. A zenekar tust húz és az éljenzés csak percek múlva csillapul le.

Kószits Kamill, vármegyei főjegyző, tószta után Széchenyi Sándor gróf székre állva tartott nagyhatású beszédet. A szónok igazi grand seigneurial alak, mágnásos akcentussal beszél s az igazi szabadelvűségről tart fejtegetést. Szavait az új főispán éltetésével végezte.

Pejasevich Tódor gróf, főispán, a Drávántuliak szeretetét és barátságát tolmácsolja. E szeretet és a barátság Fejérváry alatt csak növekedni fog. Ebben a reményben üríti poharát az új főispánra.

Némethy Karoly, belügyminiszteri titkár, volt kollegáját élteti az új főispánban. Lerajzolja olyannak, a milyennek ismeri. Szerinte mintafőispán lesz. Egészségére üríti poharát.

Mihalcsics György, kistaludi gör. kel. lelkész szép magyarsággal, költői nyelvezettel mond emelkedett felköszöntőt az új főispánra, s utána egymásután emelkednek fel a szónokok s a hangulat egyre lelkesebb egyre kedélyesebb lesz.

S e hangulatban tartott el a bankett lapunk zártaig.

A budapesti kamara az ügyvédi tisztességről.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, 1897. márc. 28.

A budapesti ügyvédi kamara vasárnap délelőtti tartotta meg évi közgyűlését, melynek lefolyása több most aktuális kérdés felvetésével, a milyen a Morzsányi-provizio, az esküdtbiróság, az ügyvédi rendtartás, a csődök igazságtalan kiosztása, — igen érdekes volt. A budapesti ügyvédi kar számos tagja jelent meg a gyűlésen, melyet Györy Elek elnök nyitott meg néhány üdvözlő szóval. Ezután Nagy Dezső dr. kamarai titkár állt fel, hogy bemutassa az évi jelentést, de azt felolvasottnak tekintették s mindjárt belementek a tárgyalásába.

Az első felszólaló Pártos Béla ügyvéd volt, a ki azt kifogásolta, hogy az ügyvédek millenniumi kiállításán ott volt a kamarai elnökök és az igazságügyminiszterek arcképe, de hiányzott a Kossuth Lajos arcképe, a ki pedig szintén ügyvéd volt, s a kire méltán büszke lehet a magyar ügyvédi kar. Azt sem hagyhatja szó nélkül, hogy Erdély miniszter helytelenül hajtotta végre a polgári házasságról szóló törvényt, midőn ma az a tényleges állapot, hogy az anyakönyvvezető a házassuló feleket figyelmezteti az egyházzal szemben való kötelességükre.

Friedmann Bernát dr.: Hisz' ez benne van a törvényben!

Pártos Béla: Akkor Erdély vette bele, mert a Szilágyi javaslatában nem volt.

Vig Viktor dr. zajos tetzés közt panaszkodott el, hogy a csődök, ügygondnokságok, árvaszéki gondnokságok kiosztása körül még mindig a legnagyobb protekció járja. A választmány javulást lát ugyan e tekintetben, de ezt nyilván csak magára nézve látja, mert az ügyvédi kar zöme nem tud róla.

Vázsonyi Vilmos dr. (Közbeikt.) Iratkozzék be a gentry-kaszinóba! (Mozgás.)

Vig Viktor (folytatja.) Igen, a kaszinótagság, rokonság és komaság kvalifikálnak ma minden jövedelmező gondnokságra. Szerette volna, ha a jelentés felemeli szavát e rendszer ellen, s bár már a múlt közgyűlésen is felszólalt e tárgyban, most megbizik még a választmányban, — de csak ez egyszerű. (Helyeslés és derűtség.)

Vázsonyi Vilmos dr. azon kezdi, hogy a gondnokságok körüli visszaélések any-

nyira köztudomásuk, hogy arról szólni sem kíván. De különösen tartja, ha a kamara jelentése azt mondja, hogy a bűnvádi perrendtartás életbeléptetéséről szóló törvénynél az ügyvédség előterjesztéseit figyelembe vették. Mert hisz e törvényekben nyoma sincs ennek, a mit az is mutat, hogy a míg a kamara a szabadság érdekében irt fel, a javaslatba belevették a hirhedi 35. §-t, mely a legtágabb tért adja a miniszteri omnipotenciának. (Helyeslés.)

Mivel ez ellen az egész sajtó és a közvélemény is tiltakozott, helyénvalónak látja, hogy a kamara is tiltakozék a javaslatban mutatkozó reakcionárius irányzat ellen. Hiány az is, hogy a jelentés nem tiltakozik az ügyvédi kar ellen legutóbb felhangzott vádak ellen. Az ügyvédi kar zöme nemes lateiner szellemben teljesíti kötelességét és azok miatt becsmérelik az ügyvédi kart, a kik csak látszólag tartoznak hozzá, de tényleg inkább ügynők.

Ideje volna, hogy a választmány fegyelmileg ne csak azokat üldözze, a kik szegénységük miatt jönnek összeütközésbe az ügyvédi tisztességgel, hanem üldözze azokat is, akik magas pozíciókban haszonleséssel kompromittálják az ügyvédi kart. (Zajos helyeslés. Felkiáltások: Provizió!)

Nagy Dezső dr. kamarai titkár megjegyzi, hogy a fegyelmi bíróság tudni fogja kötelességét, ha egy ügyvéd a kar tisztessége ellen vétett. A gondnokságok dolgában konkrét vádak akar hallani.

Polacsek Sándor dr. csodálja, hogy a kamara titkára ilyen elkoptatott fegyverekkel küzd. A sajtóban és a parlamentben hetek óta az ügyvédi kar nivójának súlyedéséről hallunk, de azért a kamarának nem jut eszébe, hogy megkezdje az ügyvédi kar erkölcsi purifikációját. (Helyeslés, mozgás.)

Allitson a kamara határvonalat, meddig szabad elmenne annak az ügyvédnek, aki akár országgyűlési, akár városi képviselő. Hiszen a mi ezen a téren történik az ugynevezett „nagy ügyvédek” részéről, szinte lealacsonyítja az ügyvédi diploma tekintélyét. (Zaj. Helyeslés.)

— Neveket kérünk — kiáltják közbe.

— Neveket nem említek — folytatja Polacsek — mert mindannyian tudják, hogy azok az urak mennyit ágenskednek. (Mozgás, zaj egyfelől, helyeslés másfelől.)

Györy Elek elnök: Figyelmeztetem a kartárs urakat, hogy nekünk van fegyelmi hatóságunk, ne foglalozzanak itt odatartozó dolgokkal.

Polacsek végül a visszaélések megállítására törvényes intézményt sürget.

Robics József dr. alelnök, mint a fegyelmi bíróság tagja, biztosítja a közgyűlést, hogy bennük a kari érzés teljes mértékben megvan.

Vásonyi kijelenti, hogy nem akart a választmánnyal szemben bizalmatlanságot nyilvánítani, csak az ellen tiltakozott, hogy a közvéleményben elterjedt vádakkal az egész ügyvédi kart illessék.

Kenedi Géza dr. örömmel hallotta a vitát, de nem hiszi, hogy annak eredménye is lesz.

Vig Viktor dr. (közbekiált.) Én se! (Derűtség.)

Kenedi Géza dr. két indítványt tesz az ügyvédi kar tekintélyének megvédése céljából:

1., a fegyelmi bíróság hatáskörének tiszteletben tartásával mondja ki a közgyűlés, hogy adásvételi és egyéb üzleti proviziók kikötése nem fér össze az ügyvédi tisztességgel.

2., az ügyvédi rendtartás javaslatának sürgetésére a választmány és a tagok sorából vegyes bizottság küldessék ki.

Teleki Béla dr. Kenedi indítványát

nem tartja az ügyvédi kar méltósága érdekében elfogadhatónak.

Györy Elek kamarai elnök helyesli Kenedi intencióját, s a közgyűlés az ő indítványára a Kenedi-féle javaslatot kiadja a választmánnyal figyelembe vétel végett.

Ezután a kamara jövő évi szükségletét állapították meg 30.989 forintban, mire a közgyűlés véget ért.

Hirek.

Pécs, 1897. március hó 29.

Installációs nóta.

Nagy az öröm manap nálunk . . .
Végre van új főispánunk;
S beiktatjuk fénynyel, zajjal —
Ezeréve, a magyarral
Együtt jár a derék szokás,
Hogy a hol van nagy áldomás,
Az alkalmat el nem hagyja
S ünnepel apraja, nagyja.
— Azért hát csak installáljunk,
Hisz nekünk ez már szokásunk!

Nagy az öröm manap nálunk . . .
Új főispánt installálunk.
A réginek a helyébe
Új lépett és új reményre
Itt az idő, most vagy soha;
Mert a magyar már így szokta.
Új embertől új dolgot vár,
Hisz oly sokban csalogódott már.
— Azért hát csak installáljunk
S jó reménység legyen várunk!

Nagy az öröm manap nálunk . . .
A helyzet magassán állunk;
Lojalitás, gvallérság
Tüntése jókor ért ránk.
A rút bizalmatlanságra
Semmi okunk, ezt belátja
Mindegyikünk s jó előre
Iszunk a medve bőrre . . .
— Azért hát csak installáljunk,
Mig a bizalomnál állunk!

Nagy az öröm manap nálunk . . .
Szébb jövődőt tőle várunk,
Kit fogadunk lelkesedve
S kinek láttán szívünk kedve
Megnövekszik olyan nagygyá,
Hogy tán azt is befogadná,
Ki mindig volt ellensége,
Hogyha csinján bánik véle.
— Azért hát csak installáljunk,
Hiszen ez a szabadságunk!

Nagy az öröm manap nálunk . . .
És bár még a bójtbe' járunk,
Három napig dinom-dánom,
Mulatság színházba' s bálon,
Faklyászene, diszebédek . . .
Talán sohse érnek véget.
A bójt válik nagy farsanggá,
A mint szokás a magyarnál.
— Azért hát csak installáljunk,
Ugy sincs egyéb mulatságunk!

Nagy az öröm manap nálunk . . .
Ünnepelőbe', diszebe' járunk;
A házak fellobogózva,
Szól a zene, száll a nóta
És születnek szép beszédek,
Hogy a munka idejének,
Megerkeztét proklamálják
S köszöntsének, felvirágzás!
— Rajta hát, csak installáljunk
És minden jót várva várjunk!

Igric.

Napirend 1897. március 30-án.

Naptár: kedd, márc. 30. — Róm. kath.: Quirin.
Prot.: Koirin. — Görög kel. (márc. 18.) Cirill. —

Zsidó: Veadar 26. — Nap két 5 óra 27 perckor; nyugszik 6 óra 9 perckor. — Hold két reggel 4 óra 15 perckor; nyugszik délután 3 óra 33 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 9 Celsius fok meleg; légnyomás 748. — Kihátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: esős idő és szél várható.

Főispánbeiktatási ünnepség-k: 9 órakor istentisztelet a belvárosi templomban; 10 órakor diszközgyűlés a városházán; 1 órakor diszbankett a Vigadóban; este 7 órakor faklyásmenet a városháza előtt s utána estély a Nemzeti Kaszinóban.

Sorozás kezdete a pécsi járásban. Sorozás a Scholtz-féle sörházban reggel 9 órakor.

— (Jegyzők gyűlése.) Tegnap d. e. 10 órakor tartotta Baranya megye községi és körjegyzőinek egyesülete évi rendes közgyűlést a megyei székház közgyűlési termében. Klombauer Antal alelnök megnyitván az ülést, jelentést tesz a múlt évi egyleti életről, miután úgy a maga, mint a tisztikar nevében lemond. Korelnöknök Narancsik József, körjegyzőnek Morvay Ferenc választattak meg. Szavazás megkezdése előtt Grosch Vilmos ajánlja, hogy egy szívvel, egy lélekkel válasszák meg elnöknek a testület legérdemesebb tagját, Olaszi Gábort. Mire Horváth János tiltakozott. Korelnök elrendelte a titkos szavazást. Meg lettek választva elnöknek Klombauer Antal 27 szavazattal, alelnököknök Sebestyén Ádám 26 és Czupi Ede 9 szavazattal; jegyzőnek Horváth János 20 szavazattal, aljegyzőknök Bálint István és Morvay Ferenc, pénztárosnak Grosch Vilmos, valamint 14 választmányi tag. Ezután az alapszabályok módosítását elfogadták, minek kinyomatása 150 példányban elhatározott. Az egyesület múlt évi zárszámadása 61 frt 19 kr. készpénz maradvánnyal zárul, szemben az 1895. évi 10 kr. maradvánnyal. A tagdíj hátralékok 506 frt 80 kr-ra rúgnak, minek közigazgatási uton leendő behajtására nézve az alispán megkerestetik. A jegyzői szigorlati bizottságba tagokul Olaszi Gábor és Sebestyén Ádám, póttagul Horváth Gyula megválasztottak. Az orsz. jegyzői gyűlésre az egyesület képviselőjében Olaszi Gábor és Kissfaludy Dezső küldetnek ki. A jövő 1898. évben kitzendő pályaműre, egy szakzerű kérdésre, 50 frt pályadíj kitzetnek s a téma meghatározására, valamint a pályaművek elbírálására Olaszi Gábor, Grosch Vilmos, Sebestyén Ádám és Horváth Gyula tagokból álló bizottság kiküldetik. Ezzel a gyűtés véget ért.

— (Uj anyakönyvvezetők.) A belügyminiszter Somogyvármegyében a nagyharsányi anyakönyvi kerületbe Stromár Miklós segédjegyzőt, a mozsói Matkovits Mihály segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké kinevezte s az utóbbit a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta. Kinevezte továbbá a belügyminiszter Tolnavármegye szegzárdi anyakönyvi kerületébe Dömötör Miklós, bogojevai segédjegyzőt, anyakönyvvezető helyettesé.

— (Névmagyarosítás.) S ust Viktor, szegzárdi lakos, Tolnavármegye alszámvevője, vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel Surányira magyarosította.

— (Áthelyezés.) Hoser Ármín, pécsi posta és távirtdigazgatósági számtanácsos, saját kérelmére Pozsonyba áthelyezett s helyébe Hubalóvszky János neveztetett ki a keresk. miniszteriumból.

— (Egyházmegyei hírek.) Molnár József, felsőireghi segédlelkész Sumonyba és Polgár János, sumonyi segédlelkész Felsőireghre helyeztettek át.

— (Katonai hír.) Mauksch Mór dr., a pécsi 19 ik honvédség alvezetője szolgálaton kívüli viszonyban levő főorvosa, viselt tiszti rangjának megtartása nélkül a honvédség kötelékéből elbocsátott.

— (Göröcsönyi csendélet.) Mult szerdán éjjel eddig ismeretlen tettesek be-

törtek Varga Péter görcsönyi lakos első szobájába s ott az egyik szekrényt kiürítették, elvive a gazda menyecske lányának, kit a mult farsangon házasított ki — többrendben selyemruhaneműit, 20 frt „ajándékpénzt”, melyet lakodalman, kapott férjének is 5 frtját. — Ugyanazon napon Tóth Vince, pelérdi lakos sertéseket hajtott Vaiszlórol s beesteledvén, a görcsönyi kocsmában szállt meg. Amint itt, a félszer alatt levő kocsiján aludt, a felöltőjét összetartó gombokat levágták s így a belső zsebéből kivett pénzes zacskó tartalmát, 14 frt s néhány kr. ezüst és nikkel pénzt elemelték, a más erszényben és rejtettebb helyen tartott nagyobb összegű papirpénzekhez nem kísérelték meg a hozzáférhetést, attól tartva, hogy arra felébred az illető. Bűnjelként egy kőműves - kalapácsot találtak a színhelyén. — Mindezt pár nappal megelőzőleg egy görcsönyi polgárnak a pincéjébe törtek s elvittek egy kis hordó palinkát. A baksai csendőrség erélyesen nyomoz, keresi a tetteseket s már le is tartóztatott egypár gyanus egyént.

— **(Eser forint a vidéki hírlapíróknak.)** Az első magyar általános biztosító társaság szombaton Budapesten tartott évi rendes közgyűlésén a Vidéki Hírlapírók Szövetsége alapjára ezer forintot adományozott.

— **(Leégett ház.)** Mivel György és Tóth Anna, báttaszéki lakosok háza a mult hét végén ismeretlen okból kigyuladt és le is égett. A kár meghaladja a 200 frtot, de a leégett épület biztosítva lévén, a tulajdonosok kára nagyrészen megtérül.

— **(Tolvaj asszonyok.)** Bajnok Ferenc, báti lakostól, különféle ruhanemű, Nyéki Mihálytól pedig egy lud veszett el a napokban. A csendőrség megindítván a nyomozást, az elveszett dolgokat meg is találta Angyó Róza és Bárdos Erzse, báti lakosoknál, akik úgy lopták el azokat a károsoktól. A tolvaj asszonyokat átadták a bíróságnak.

— **(Betörő csavargó.)** Sperl János, mohácsi lakosnak istállójába Takács Lajos, zalamegyei pacsai illetőségű csavargó betört és onnan 42 forint értékű lószerszámot ellopott. A lopott tárgyakat azután Grizer György, Lukásovics Gyula, Auberkovics József, Krausz József és Bencsik József, mohácsi lakosoknak eladta, kiknél azokat a csendőrség meg is találta. A betörő csavargót is elfogták és átadták a mohácsi járásbíróságnak.

— **(Katonazene a főispáni banketten.)** A holnap (kedden) a Vigadóban adandó diszebédén a 44. cs. és kir. gyalogezredbeli zenekar a következő zeneműveket adja elő: 1. Nyitány Erkel „Hunyady László” című dalművéből. 2. „Parfüm” keringő Zieherertől. 3. Ábránd Erkel „Bánk bán” című dalművéből. 4. „Kreuzköpferl” rezgőpolka Christoph Tódortól (új). 5. Magyar dalfűzér Friedrichtől. 6. Népjelenet Kienzl „Az evangéliumos ember” című dalművéből. 7. „Egy nap Sevillában” keringő Waldteufeltől. 8. A szív és kedély világából, nagy egyveleg Komzáktól.

— **(Lopás.)** Hartenstein Konrád, gyönki lakos a hidegkuti kocsmá udvarára hajtatott be lovaival, hogy betérjen az ivóba egy pohár borra. Míg odabenn volt, a lovairól Cseh József, hidegkuti lakos lelopta a pokrócokat és odább állt velök. De a nyomozásnál megtalálták az ellopott pokrócokat nála s így azok visszakerültek gazdájukhoz, a tolvajt pedig feljelentették a bíróságnak.

— **(Baleset a körhintánál.)** A buzapiacra már vagy két hét óta látogatják a szolgálók és udvarlók a körhintát, melyen olcsó pénzért lehet a levegőben csolnakázni. Ritka eset is az, hogy egy-egy leány magányosan üljön be a csolnakba; azért is, mert

ha nincs is, de a körhintánál mindjárt akad udvarlója, de meg azért, mivel a csolnakot egy egyének repülésbe hozni igen bajos. Bodó Ilona leányzó mégis azon kevesek közé tartozott, a kik egyedül szálltak fel a körhintára és egyedül röpültek a csolnakban magasan, magasan! A leány a vasárnapi publikumot szinte bámulatba ejtő vakmerőségével, hogy a repülő csolnakban felállt és ide-oda izgett mozgott s ez úgy látszik, tett szert neki, mert az ügyeletes rendőr figyelemzetése dacára is tovább folytatta vakmerő viselkedését. Egyszer aztán megcsuszott, elesett és hanyatthomlok bukott ki a csolnakból s eszméletlenül maradt a földön. Beszállították a kórházba, a hol legalább egy hétig kell ápolás alatt lennie, míg sérülései begyógyulnak.

— **(Egyletek a fáklyás-zenén.)** A holnap (kedden) este fél nyolckor kezdődő fáklyásmeneten a következő egyletek vesznek részt: a „Hétfejedelem” elől induló menetben a polgári kerékpáros egylet, veteránok egylete, katolikus legényegylet, Rókus kőműves egylet és Szent József ács-egylet. Ezt a menetet a Zsolnay gyári tűzoltó zenekar kíséri. A „Korona” elől induló menetben a hadastyánok egylete és a városi önkéntes tűzoltó egyesület, valamint a Zsolnay-gyári tűzoltóság tagjai vesznek részt. Itt a zenét a hadastyánok zenekara szolgáltatja.

— **(Gyujtogató gyerekek.)** Óriási tűzveszedelmet okozott Petárdán két kis gyermek, a kik egy sertésölban gyufával játszottak és az ott levő szalmát felgyújtották. Bunyevác Istvánnak hét éves Pávó nevű és Sárác Pávonak öt éves Zsifkó nevű fiai voltak a szörnyű tűzveszedelem okozói, a mely Bunyevác Miónak, Bunyevác Mátónak, Bunyevác Ivánnak, Frányin Pávonak, Petrovác Pávonak, Sárác Perónak, Moszovác Miónak és Benák Miónak házait, istállóit és magtárait hamvasztotta el s összesen hétezer forint körüli kárt okozott. A csendőrség kiderítvén a tűz okát, az esetről jelentést tett a bíróságnak.

— **(Megvert asszony.)** Petrovics Józsefné, baranyavári lakosnőt, Zsálic Kuzmán, és Zsálic Filó, ugyanottani lakosok karókkal megtámadták és véresre verve hagyták a falu végén. A verekedő embereket, a kik Petrovicsnét boszúból verték meg, a csendőrség kinyomozta, náluk a bűnjelként szolgáló karókat meg is találta s feljelentette tetteket a bíróságnak.

— **(Uj főispánunk nagybácsija.)** Nem régiben a messze nyugoton meghalt egy nagy hazafi, ki az 50-es években vándorolt Amerikába. Mint értesülünk, ez a nagy magyar honfi báró Fejérváry Miklós volt, uj főispánunk nagybátyja, a honvédelmi miniszter idősebb bátyja, ki ügyes gazdálkodásával 18 millió dollárt szerzett a távol idegenben. Jowa államban élt és agglégény volt, tehát hinnivaló, hogy a nagy vagyon, a 44 millió o. é. frt tevő összeg nem sokára hazánkba vándorol. Értesülésünk szerint báró Fejérváry Miklósnak, Amerikában nincs más rokonsága, mint egy nevelt leánya.

— **(Furcsa boszu.)** Öreg Balázs József, magyarüröghi lakos, haragudott Póka Mátyás nevű szomszédjára és mindig azon törte a fejét, mikép álljon rajta boszut. Végre elhatározta, hogy bajba keveri s egy este sorban beverte a saját házának ablakait s feljelentette Pókát a csendőrségnél, mintha az követte volna el az ablakbeverést. Póka azonban tanukkal igazolta ártatlanságát s az is kitűnt, hogy az öreg maga verte be az ablakokat. A furcsa boszu így nem sikerült, annak a levét öreg Balázs József iszszá meg, mert hamis vádaskodás miatt feljelentették a bíróságnak.

— **(Királyfi Pál felolvasásai.)** A nálunk időző amerikai hírlapíró, Királyfi Pál, pénteken délután 6 órakor a jótékony

nőegyletben felolvasást tart az amerikai nőkről, a nőegylet népkonyhája javára. Szombaton pedig a jogakademián tart felolvasást az amerikai jogról, mely utóbbit jogászaink figyelmébe ajánljuk, mert Királyfi mint amerikai törvénytudós tolmács, az amerikai törvénykezést teljesen ismeri. A felolvasásra belépti díj a nőegyletben 1 korona.

— **(Táncmulatság.)** Sikerült táncmulatság volt Villányon — mint levelezőnk írja — az ottani Worlicsek-féle vendéglőben. A sikerült mulatság rendezésében elismerést érdemel első sorban Kümelberg M. táncantató, ki alig négy heti buzgó és odaadó oktatás után növendékeinek nemcsak az ismert régi táncokat tanította be, hanem az új Pas de Quattres táncot is; másodsorban pedig a rendezőség érdemel elismerést. Jelen voltak leányok: Hummel nővérek, Spitzer nővérek, Kempfner Riza, Varga Katica, Kész Mariska (Pécs), Blum Elvira (Pécs), Turba Rózsika, Hamberger Lujza, Feiler Mariska, Friedmann Etel, Steibler Katalin, Szécsy Margit, Várady Hermin, Feigelstok Eszti, Flak nővérek, Lusztig N., Blumenstok nővérek, Steig Katalin, Löwentheil Málvin, Klein nővérek, Sterzfinger Szida, Krammer Sarolta, Wolf Jozsefa, asszonyok: Hummel Györgyné, Szécsy Gyuláné, Siegel Bertalanné, Spitzer Hermanné, Siegel Samuné, Kohn Miksáné, Taussig Vilmosné, Kempfner Vilmosné, Heller Adolfné, Heller Gyuláné, Gaál Józsefné, Belgráder N.-né, Várady Józsefné, Varga Mihályné, özv. Henics Györgyné (Pécs), Weingoldner Rudolfné, Klein Simonné, Krammer Mátyásné, Ungár Ferencné, Kellermann Sándorné. Az első négyest 50 pár, a második négyest 30 pár táncolta. A mulatság a késő hajnali órákban ért véget.

Varázsgyűrűk legujabb rendkívül finom, elegans kivitelben, igazgyöngy, rubin, nemes opálokkal ékítve 5 frttól 14 frtig. Legszebb jegygyűrűk, legdivatosabb női órák, lánczok, karkötők, fülbevalók, valódi ezüst evőkészletek, asztali állványok, cukordobozok, gyertyatartók, serlegek, babérkoszorúk, sétatobok stb. a legnagyobb választékban egyedül

SCHÖNWALD IMRÉNÉL

Pécsett, Király fő-utca, a Hattyuépületben szerezhetők be.

Közgazdaság.

□ A Bencur féle fászló-szemzési tanfolyam — mint a vincellériskola vezetősége velünk közli — a városi vincellériskolában befejeztetett. A fászló-szemzési tanfolyam: az első előadás 173-an, a második pedig 75-en vettek részt s az érdeklődők között nemcsak Pécs sz. kir. város s Baranyavármegye szőlőbirtokosai és szőlőgazdái, hanem Somogy, Tolna és Bácsbodorog szőlőbirtokosai is tekintélyes számban voltak képviselve.

Mindkét napon át a tanfolyam beosztását reggel 9—10 óráig a vincellériskola igazgatója által tartott rövid elméleti előadás után szakvita s ezután Bencur vezetésével a vincellériskola növendékeinek közreműködésével gyakorlati munkálkodás képezte. Az elméleti előadásban vincellériskolai igazgató a Bencur-féle fászló-szemzést megismertette, a Bencur-féle fászló-szemzésnek előnyeként főként a könnyű készítmódot hangsúlyozta s végül tekintettel ama körülményre, hogy ezen eljárás nagyban még kipróbálva nem volt, a jelenlevőknek a Bencur féle fászló-szemzést egyelőre csak kíséreltetéltre ajánlja azon megtoldással, hogy a nevezett fászló-szemzéssel ne

csak közben, hanem a már állandó helyeikre kiültetett tőkék nélkül is tegyenek kísérletet.

Beható szakvita után a jelenlevők a vincellériskolai igazgató tervezetét elfogadva, a Bencur-féle fászemzésnek kínálózó előnyeit méltányolva, általánosságban ama igéretnek adtak kifejezést, hogy a nevezett fászemzéssel kiterjedtebb kísérleteket tesznek s annak eredményeit ősszel a szaklapokban nyilvánosságra hozzák. A szakértekezlet befejezte után a fászemzés gyakorlati kivitelének elsajátítása vette kezdetét s élénk érdeklődés mellett mindkét napon át egész d. u. 5 óráig folyamatban volt a legazorgalmasabb faragás, nyelvezés és kötözés s jó hatást keltő példaként a jelenlevő intelligens elem, a bájos hölgyek s a szőlőbirtokos urak teljes odaadással versenyt dolgoztak a közönséggel és készítettek a szebbnél-szebb fászemzéseket.

Hogy Pécs sz. kir. város és környékén a filicxera által elpusztított szőlők mihamar rekonstruálva lesznek s a baranyai hegyek rövid idő múlva újra egész pompájukban diszelegnek, arra nézve semmi sem nyújt fényesebb bizonyítékot, mint az a nagyszámú s a nagy szám mellett mély érdeklődés, a melybe a szőlőbirtokosok az ez évben megtartott szőlőoltási tanfolyamokat részesíthette.

Ime a szőlőoltási tanfolyamokról egy kis statisztika: Az első kétnapos fásoltási tanfolyamon részt vettek 161-en. A Bencur-féle fászemzésen első nap 173-an, második nap 75-en. A vasárnap délutáni tanfolyamokon, az ismétlőiskola növendékeivel egyetemben 73-an, összesen 482-en, a mely szám, azt hisszük, hogy annyira imponáló s mély érdeklődésre mutató, miszerint még kiterjedtebb hegyvidékeknek is büszkeségére vállalhatna s ezen meleg érdeklődésben látjuk jutalmazva ama nemes áldozatkészséget, melylyel a városi tanács az oltási tanfolyamok költségeit s az azokhoz szükséges anyagokat adományozta s az ügy iránti fokozott lelkesedést tanúsító vezetést, melylyel Szilágyi János, a városi vincellériskola igazgatója és Pálmay József, a városi vincellériskola munkavezetője az oltási tanfolyamokat vezették, a melyre a vincellériskolában még csak rövid egy hónapot töltött tizenhat növendéket az oltási módok tanításánál máris mint kész oltómestereket felhasználtak, kik a tanulni vágyó közönség előtt nemcsak a pedáns sorrendben betartandó kézfogásokat mutatták be, de a hol az érdeklődők hozzájuk kérdéseket intéztek, az oltási tanfolyamon gyakorlott oltási módokról alapos elméleti megokolást is képesek voltak nyújtani.

□ Erdészeti államvizsga. A fölmívelésügyi miniszternek most közzétett hirdetménye szerint az idei tavaszi erdészeti államvizsgát az országos erdészeti egyesület székházában április 26-án kezdődik. A vizsgára jelentkezők a vizsga letehetésére nyert engedélyt a bizottság elnökének tartoznak bemutatni.

Országgyűlés.

— A képviselőház ülése márc. hó 29-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ülés elején az elnöklő Berzevicy alelnök bemutatta Morzsányi Károly és Biedermann Rezső lemondó leveleit. A napirend előtt Mojnár János szólalt fel szombati szavait magyarázgatva, kijelenti, hogy nem azt mondta, mintha az egyház közeppkori helyzetének visszaállítását kíváná.

Berzevicy elnök a lapokból olvasta, hogy Lepsényi tegnapelőtt Tiszának közbekiáltotta: „hazugság.“ Ezért utólag rendentassítja.

Ezután folytatták az appropriacionális vitát. Első szónok Kálmán Károly néppárti

volt. Azt mondja, hogy a néppárt a francia forradalom szemétdombján termelt virágok ellen küzd. Védi pártját a hazafiatlanság és felekezeti vadja ellen. Elszavalja a száz harmadik zsoltárt s a kormánypartra alkalmazza, a mely imádja Bánffy a provizióért, vicinálisokért, husos fazekakért. (Zajos derűtség.) Végül felhossa, hogy Tisza István is benne ül az Adria igazgatóságában.

Tisza István személyes kérdésben fejtegeti, hogy az Adriánál betöltött állása nem összeférhetetlen a képviselőséggel. Közgazdasági és politikai szereplésének összefüggésbe hozása nem egyéb rágalomnál.

Erre Kálmán Károly bejelenti, hogy Hieronymi Károly, Enyedy Lukács és Tisza István az agrárbanknál a képviselőséggel összeférhetetlen állást foglalnak el. A Ház ezt a bejelentést az összeférhetlenségi bizottsághoz utasította.

Farkas József néppárti szónok kárhoztatja a kormány egyházpolitikáját.

Mécsy Antal védi a néppártot; egyesek tulkapásaiért ne vádolják az egész pártot. A kormánynak kötelessége az állam keresztény alapjait kiemelni.

A kvótakérdést a csütörtöki ülésben fogják megválasztani.

TÁVIRATOK.

— **Vizsgálat a mezőkövesdi választás tárgyában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Gajary vizsgáló biztos Mezőkövesden április 4-én hallgatja ki Hock János képviselőt s vele együtt még 106 tanut a választás ügyében.

— **Az osztrák Rájxrátr megnyitása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma nyitotta meg ő felsége az osztrák birodalmi gyűlést-trónbeszéddel a Hofburgban. A trónbeszéd hangoztatja a mezőgazdasági válságot, a kiegyezési kérdések s a kvótakérdés megoldásának fontosságát.

— **Ismét lovagias ügy.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tisza István a Hazáknak rá nézve sértő cikke miatt Csáky Albin és Széchenyi Aladár megbizottai által felvilágosítást kért Korbuly szerkesztőtől, kinek megbizottai, Kaas Ivor és Rakovszky István ma délután fognak a kérdésre válaszolni.

NYILT-TER+).

Köszönet nyilvánítás.

Mindazok, kik a farrón szeretett s felejthetetlen boldogult

Toll József,

földbirtokos urnak

f. hó 25-én végbement temetésén, megjelenésük, koszorúk küldése és részvétüknek egyéb kinyilvánozása által mély fájdalomukat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is hálás köszönetünket. Pécs, 1897. március 27-én.

A gyászoló család.

Laptulajdonos SAUTTER GUSZTÁV Felelős szerkesztő PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF kiadó.

Férfi és gyermek ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

Olcsó árak!

ZENTLER-féle

cs. k. szab. udvari férfi- és gyermekruha gyári raktár

Pécsett, király-utca.

Nines többé szükség vegyi festészetre.

Mindenki festhet minden színben és árnyalatban ruhát és fehérneműt

15 tiz perc alatt.

Korszakalkotó találmány 500% megtakarítással.

Maypole Soap

angol festő-szappan,

legújabb találmány házi festésre, fest minden színben és árnyalatban. Tizenöt perc alatt mindenki egy kevés forró vízzel és ezzel az angol festő-szappannal ruhát, bluzt, függönyt, zsebkendőt, selyem- és cérna-kezttyüt, inget, harisnyát, gallért, selyem-szőveket, szalagot, csipkét, atlaszt, bársonyt, struc-tollat, hánec-kalapot stb. megfesthet. A festés színtartó és nem fakul. Minden ruhát újjá és modernné varázsol. Méregmentes és a szövetet nem rontja. Egy darab 40 kr. (fekete 50 kr.) és ezzel egy női blouse megfesthető. Minden darabhoz használati utasítás van mellékelve

Szabadalmazott az egész világon.

The Maypole Company Limited, London.

Vezérügynöksége: Budapest, Bálvány-utca 5. sz. Főraktár:

Mértey Testvérek-nél,

Budapest, Váci-körút 20. szám.

Pécsett kapható: Karres és Gelteh cégnél.

100 ezer drb.
tökéletesen
fajtiszta

ültetésre kitűnően alkalmas

gyökeres

Rupestris Monticola

eladó

Ezere 22 frt.

Siptár Lajosnál

Pécsett, Nagy-Flórián u. 16. sz.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

FEHÉR MIKLÓS

gépgyáros

ajánlja a m. kir. államvasutak gőzcséplőkészleteit, továbbá a legújabb szerkezetű magánjárókat, és mindennemű egyéb gazdasági gépeket u. m.: ekéket, boronákat, hengereket, vetőgépeket, (cirkulár)-kör-fűrészeket, malomberendezéseket, trieurókat, darálókat, a legjobb perensporafeeskendőket, szeeszkavágókat, bakkerrostákat stb. stb. kedvező fizetési feltételek mellett legjutányosabb áron, hitelképes vevőknek több évre terjedő részletfizetésre

Leégett m. kir. államvasuti cséplők keretei készpénzért beváltatnak, valamint régi gépek ujjakkal becséreltetnek.

Cséplési idényre vevőimnek megbízható gépészekről szívesen gondoskodom,

Képes árjegyzék kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve.

FEHÉR MIKLÓS gépgyáros

Budapest, IX. Üllői ut 23. szám., (a „Köztelek“ mellett.)

Üzlet-feloszlatás.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy helybeli

divat-, vászon- és kézmű-áru üzletemet
a „menyasszonyhoz“, király-utca

véglegesen feloszlatom, ennél fogva alant felsorolt árucikkeket sokkal olcsóbban mint bármely más

v é g e l a d á s o n

kiarúsítom; ajánlom tehát ezen a vételre kínálkozó jó alkalmat felhasználni és bevásárlásait nálam megtenni.

Teljes tisztelettel

Rothmüller Károly.

NAGY RAKTÁR: Legdivatosabb ruhakelmék, francia és belföldi kretonok, voiles, satinlissé és foulard, rumburgi, hollandi, szepesi, sziléziai len- és czérna-vásznak, kanavász, inlet, grádli és damaszt ágyneműek, chiffon, valódi szepesi asztalneműek és törülközők, angol zsebnyők, futó- és salon szőnyegek, belföldi és valódi angol gyapju-szővetek, férfi és női bélés-czikkék és minden a kézmű-áruhoz tartozó egyéb czikkék.